

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Psalmer ved Jubel-Festen 1817

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Psalmer ved Jubel-Festen 1817", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1817_310-txt-shoot-idm140.pdf (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

1³

Som den gyldne Soel udbryder
Vældig af den sorte Skye,
Og sin Straale-Glands udskyder,
Indtil Mulm og Mørke flye;
Saa i helligt Morgengrye,
Gjennem Pavedømmets Skye,
Ordets Lys udbrød med Ære,
Herrens Navn velsignet være!

2 Lover Gud, I Christne fromme!
Gjæster ved Hans Naadebord!
Lad med Fryd os ihukomme
Herrens Gjæringer paa Jord!
Himmel-Ordets klare Guld
Var som siunket under Muld,
Men, trods Keiser, Band og Pave,
Herren lod sit Guld opgrave.

3 4 Sandheds Ord var lagt paa Hylden,
Løgn og Tant i Kirken lød,
For en Krone, for en Gylden,
Himmerig tilfals man bød;
Lovens Bud og Korsets Ord
Var som gravet ned i Jord,
At de skulde ei fordømme
Pave-Løgn og Munke-Drømme.

4 Støv ei svækker Herrens Domme,
Liv og Kraft er Sandheds Ord,
Lover Gud, I Christne fromme!
Lover Gud, I Engle-Chor!
Lyset kom, og Mørket veeg,
Paven sank, og Ordet steeg;
Læs af Løgn, som Bjerg at skue,
Vælted Biblens Myre-Tue.

5 Herrens Raad ei Støv udgrunder,
Verden aldrig dem forstaaer;
I Hans Haand gjør Smaating Under,
Fattig Munk gjør Jubel-Aar;
Morten Luther med Guds Ord
Tændte Lys igjen paa Jord,
Og hans Navn skal gaee med Solen,
Thi han reiste Naade-Stolen.

6 5Lover Gud, I Folk! og sjunger:
Guds Apostler vidt paa Jord
Nu igjen med vore Tunger
Tale klart Guds dybe Ord!
Lover, takker, priser Gud,
Som os drog af Mørket ud!
Beder: Gud os vel bevare,
Ved sin Aand, for Mørkets Snare!

7 Tak, vor Fader i det Høie!
Tak, i Jesu Christi Navn!
Naade for Dit Guddoms-Øie
Fandt vor ringe Fødestavn;
Til os over Bølgen blaa
Kraftig bødst Du Ordet gaee,
Reent og klart Du i vor Kirke
Bød det lyde, bød det virke!

Aldrig, Gud! Du det forandre!

8 Lad i fromme Fædres Fjed
Os i Lyset troelig vandre,
Lyses hjem til Dig i Fred!
Syndet har vi, Fader kjær!
Var kun Straf, ei Naade, værd,
Men, for Jesu Skyld, tilgiv!
Dagen hælder, hos os bliv!
6Hjertet brænde, Kinden gløde
I en hellig Aftenrøde!

1 **G**uds Kirke er saa fast en Borg,
Den staaer paa Zions Bjerger;
Kast kun, min Sjæl, paa Gud al Sorg!
Han vil med Kraft den værges;
Som fordum, saa og nu,
Han kommer grandt ihu,
Den trænger til Hans Vagt,
Omringet og belagt
Af Mørkets Helved-Skare.

2 Vor egen Kraft, vort Heltemod
Det er ei værd at nævne,
Men derfor Han en Kæmpe god
Os gav med Almagts-Evne;
Med Verden ei forgaaer
Hans Priis, Hans Jubel-Aar,
Det i al Evighed
Skal tone: Jesus streed,
Og Seier har han vundet.

3 7Ja, mylred Djævle end paa Jord,
Og stormed Kirkens Volde,
Vi stole dog paa Jesu Ord,
Han Marken skal beholde;
Lad fnyse Verdens Aand!
Al Magt er i Guds Haand.
Lad rase Mørkets Hær!
Lad blinke Blus og Sværd!
Guds Ord skal aldrig svigte.

4 Nei, Ordet skal de lade staae,
Og Utak dertil have,
Det skal til Verdens Ende gaae
Paa sine Fjenders Grave,
Med List, med Vold og Mord,
Vort Gods, vort Liv paa Jord,
Os Verden røve kan,
I Christnes Fædreland
Vi Kronen dog beholde.

5 Guds Ord det er vort Arvegods,
Det skal vor Afkoms være,
8Det være skal i Grav vor Roes,
Vi holdt det høit i Ære;
Det er vor Hjelp i Nød,
Vor Trøst i Liv og Død,
O Gud! ihvor det gaaer,
Lad dog, mens Verden staaer,
Det i vor Æt nedarves!
